

NOSTÀLGIA

Un relat de: [brins](#)

Si ja fa temps que no hi ets, amor,
com pot ser que la llum no s'aturi,
que la lluna encara cridi el sol
i que l'aire tots els dies respiri?

Si ja fa temps que te n'anares, amor,
com pot ser que el calfred del silenci
em ressoni constant encara,
que de la teva pell conservi l'escalfor,
dels teus llavis, la dolcesa
i del teu somriure, la formosor?

Em manté la vida, tan sols,
el record de quan estàvem junts
un record molt fàcil de conservar,
perquè no el vull perdre...,